

Tabel comparativ pentru modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie

Text Lege nr. 217/2003 în vigoare	Text propunere modificare și completare a Legii nr. 217/2003	Motivare
ART. 2 Protecția și promovarea drepturilor victimelor violenței în familie se realizează în conformitate cu următoarele principii: a) principiul legalității; b) principiul respectării demnității umane; c) principiul prevenirii săvârșirii actelor de violență în familie; d) principiul celerității; e) principiul parteneriatului; f) principiul egalității de șanse și de tratament.	La articolul 2, litera f) se modifică și va avea următorul cuprins: „f) principiul egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați; La articolul 2, după litera f) se introduc trei noi litere, literele g), h) și i), cu următorul cuprins: „ g) principiul protecției vieții și siguranței victimei. h) principiul respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale i) principiul abordării integrate ”	Transpune prevederile Convenției de la Istanbul: - reglementarea protecției vieții și siguranței victimei, potrivit prevederilor art. 1, lit. c), art. 16 alin. (3), art. 50, art. 51, alin. (1).
ART. 3	Articolul 3 se modifică și se completează și va avea următorul cuprins: “Art. 3 - (1) În sensul prezentei legi, violența domestică înseamnă orice	Transpune prevederile Convenției de la Istanbul:

(1) În sensul prezentei legi, violența în familie reprezintă orice acțiune sau inacțiune intenționată, cu excepția acțiunilor de autoapărare ori de apărare, manifestată fizic sau verbal, săvârșită de către un membru de familie împotriva altui membru al aceleiași familii, care provoacă ori poate cauza un prejudiciu sau suferințe fizice, psihice, sexuale, emoționale ori psihologice, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, constrângerea sau privarea arbitrară de libertate. (2) Constituie, de asemenea, violență în familie împiedicarea femeii de a-și exercita drepturile și libertățile fundamentale.	inacțiune sau acțiune intenționată de violență fizică, sexuală, psihologică, economică sau spirituală care se produce în mediul familial sau domestic ori între soți sau foști soți, precum și între actuali sau foști parteneri, indiferent dacă agresorul locuiește sau a locuit împreună cu victima. Violență domestică constituie și amenințarea cu astfel de acte ori împiedicarea exercitării drepturilor și libertăților fundamentale, precum și privarea arbitrară de libertate a unui membru de familie.. (2) Violența împotriva femeilor constituie violență domestică și reprezintă o formă de discriminare de gen care cuprinde toate acțiunile prevăzute la alin.(1) indiferent dacă aceste acțiuni survin în public sau în viața privată.”	- reglementarea definiției “violenței domestice” și precizarea calității de membru al familiei (art. 2 și 3 din Convenție),
---	--	--

ART. 4 Violența în familie se manifestă sub următoarele forme: a) violența verbală - adresarea printr-un limbaj jignitor, brutal, precum utilizarea de insulte, amenințări, cuvinte și expresii degradante sau umilitoare; b) violența psihologică - impunerea voinței sau a controlului personal, provocarea de stări de tensiune și de suferință psihică în orice mod și prin orice mijloace, violență demonstrativă asupra obiectelor și animalelor, prin amenințări verbale, afișare ostentativă a armelor, neglijare, controlul vieții personale, acte de gelozie, constrângerile de orice fel, precum și alte acțiuni cu efect similar; c) violența fizică - vătămarea corporală ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de	La articolul 4 teza introductivă și literele b), c), f) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins: ” Violența domestică se manifestă sub următoarele forme: b) violența psihologică - impunerea voinței sau a controlului personal, provocarea de stări de tensiune și de suferință psihică în orice mod și prin orice mijloace, prin amenințare verbală sau în orice altă modalitate, șantaj, violență demonstrativă asupra obiectelor și animalelor, afișare ostentativă a armelor, neglijare, controlul vieții personale, acte de gelozie, constrângerile de orice fel, urmărirea fără drept, supravegherea locuinței, locului de muncă sau a altor locuri frecventate de victimă, efectuarea de apeluri telefonice sau alte tipuri de comunicări prin mijloace de transmitere la distanță care prin frecvență, conținut sau momentul în care sunt emise creează temere, precum și alte acțiuni cu efect similar; c) violența fizică - vătămarea corporală ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire,	Transpune prevederile Convenției de la Istanbul: Asigură definirea/redefinirea conceptelor de: violență împotriva femeilor, violență verbală, violență psihologică, violență fizică, violență socială, violență spirituală (art. 3 din Convenție),
--	--	--

păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă și de orice intensitate, inclusiv mascate ca fiind rezultatul unor accidente, prin otrăvire, intoxicare, precum și alte acțiuni cu efect similar; d) violența sexuală - agresiune sexuală, impunere de acte degradante, hărțuire, intimidare, manipulare, brutalitate în vederea întreținerii unor relații sexuale forțate, viol conjugal; e) violența economică - interzicerea activității profesionale, priver de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existență primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate, acțiunea de sustragere intenționată a bunurilor persoanei, interzicerea dreptului de a poseda, folosi și dispune de bunurile comune, control inechitabil asupra bunurilor și resurselor comune, refuzul de a susține familia, impunerea de munci grele și nocive în detrimentul sănătății, inclusiv unui membru de familie minor, precum și alte acțiuni cu efect similar; f) violența socială - impunerea izolării persoanei de familie, de comunitate și de prieteni, interzicerea frecventării instituției de învățământ, impunerea izolării prin detenție, inclusiv în locuința familială, priver intenționată de acces la informație, precum și alte acțiuni cu efect similar;	tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă și de orice intensitate, inclusiv mascate ca fiind rezultatul unor accidente, prin otrăvire, intoxicare, precum și alte acțiuni cu efect similar, supunerea la eforturi fizice epuizante sau la activități cu grad mare de risc pentru viață sau sănătate și integritate corporală, altele decât cele de la lit. e); f) violența socială - impunerea izolării persoanei de familie, de comunitate și de prieteni, interzicerea frecventării instituției de învățământ sau a locului de muncă, interzicerea/limitarea realizării	
---	--	--

g) violența spirituală - subestimarea sau diminuarea importanței satisfacerii necesităților moral-spirituale prin interzicere, limitare, ridiculizare, penalizare a aspirațiilor membrilor de familie, a accesului la valorile culturale, etnice, lingvistice ori religioase, impunerea aderării la credințe și practici spirituale și religioase inacceptabile, precum și alte acțiuni cu efect similar sau cu repercusiuni similare.	profesionale, impunerea izolării, inclusiv în locuința comună, privarea de acces în spațiul de locuit, deposedarea de acte de identitate, privare intenționată de acces la informație, precum și alte acțiuni cu efect similar; g) violența spirituală - subestimarea sau diminuarea importanței satisfacerii necesităților moral-spirituale prin interzicere, limitare, ridiculizare, penalizare a aspirațiilor membrilor de familie, a accesului la valorile culturale, etnice, lingvistice ori religioase, interzicerea dreptului de a vorbi în limba maternă și de învăța copiii să vorbească în limba maternă, impunerea aderării la credințe și practici spirituale și religioase inacceptabile, precum și alte acțiuni cu efect similar sau cu repercusiuni similare. La articolul 4, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins ”(2) În nicio formă și în nicio împrejurare, obiceiul, cultura, religia, tradiția sau onoarea nu pot fi considerate drept justificare pentru orice tip de acte de violență definite în prezenta lege.”	
ART. 5 În sensul prezentei legi, prin membru de familie se înțelege:	Articolul 5 se modifică și se completează și va avea următorul cuprins: ”Art. 5 – (1) În sensul prezentei legi, prin membru de familie se înțelege:	Transpune prevederile Convenției de la Istanbul:

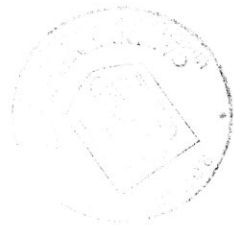
a) ascendenții și descendenții, frații și surorile, copiii acestora, precum și persoanele devenite prin adopție, potrivit legii, astfel de rude; b) soțul/soția și/sau fostul soț/fosta soție; c) persoanele care au stabilit relații asemănătoare aceloră dintre soți sau dintre părinți și copii, în cazul în care conviețuiesc; d) tutorele sau altă persoană care exercită în fapt ori în drept drepturile față de persoana copilului; e) reprezentantul legal sau altă persoană care îngrijește persoana cu boală psihică, dizabilitate intelectuală ori handicap fizic, cu excepția celor care îndeplinesc aceste atribuții în exercitarea sarcinilor profesionale.	a) ascendenții și descendenții, frații și surorile, soții și copiii acestora, precum și persoanele devenite rude prin adopție, potrivit legii; b) soțul/soția și/sau fostul soț/fosta soție; frații, părinții și copiii din alte relații ai soțului/soției sau ai fostului soț/fostei soții; c) persoanele care au stabilit relații asemănătoare aceloră dintre soți sau dintre părinți și copii, actuali sau foști parteneri, indiferent dacă acestea au locuit sau nu cu agresorul, ascendenții și descendenții partenerei/partenerului, precum și frații și surorile acestora. (2) În sensul prezentei legi prin victimă se înțelege persoana fizică care este supusă uneia sau mai multor forme de violență prevăzute la art. 4, inclusiv, copiii martori la aceste forme de violență.”	- reglementare în sprijinul determinării exacte a sferei de aplicare a prevederilor privind violența domestică și identificarea circumstanțelor agravante atunci când infracțiunea a fost comisă împotriva unei(ui) fost(e) sau actual(e) soț(ii) sau partener(e), după cum recunoaște legislația internă, de un membru de familie, de o persoană care conviețuiește cu victima sau de o persoană care a abuzat de puterea sa (art. 46 din Convenție). - reglementează definiția pentru “victimă” și includerea fetelor cu vârsta de până la 18 ani în termenul “femeile” (art. 3 lit. e) și f) din Convenție), - reglementează includerea minorilor martori în categoria de victime ale tuturor formelor de violență prevăzute de Convenție (art. 26)
--	---	---

Art.7 (1) Autoritățile administrației publice centrale și locale au obligația să ia măsurile necesare pentru prevenirea violenței în familie și pentru preîntâmpinarea unor situații de încălcare repetată a drepturilor fundamentale ale victimelor violenței în familie. (2) Autoritățile administrației publice centrale și locale au obligația să asigure exercitarea dreptului la informare al victimelor violenței în familie, potrivit competențelor ce le revin, după caz, cu privire la: a) instituțiile și organizațiile neguvernamentale care asigură consiliere psihologică sau orice alte forme de asistență și protecție a victimei, în funcție de necesitățile acesteia; b) organul de urmărire penală la care pot face plângere; c) dreptul la asistență juridică și instituția unde se pot adresa pentru exercitarea acestui drept; d) condițiile și procedura pentru acordarea asistenței juridice gratuite;	La articolul 7, alineatul 1 se modifică și va avea următorul cuprins: ”(1) Autoritățile administrației publice centrale și locale au obligația să ia măsurile necesare pentru prevenirea violenței domestice și a violenței împotriva femeii, pentru preîntâmpinarea unor situații de încălcare repetată a drepturilor fundamentale ale victimelor violenței domestice, inclusiv prin furnizarea de informații și programe de educație despre modalitățile în care se pot preveni, evita, recunoaște și raporta cazurile de violență.” La articolul 7, alineatul (2), după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:	
---	--	--

e) drepturile procesuale ale persoanei vătămate, ale părții vătămate și ale părții civile; f) condițiile și procedura pentru acordarea compensațiilor financiare de către stat, potrivit legii.	„g) măsurile ce pot fi dispuse prin ordinul de protecție și, după caz, prin ordinul de protecție provizoriu, demersurile necesare pentru emiterea acestora și procedura de judecată.” La articolul 7, după alineatul (2) se introduc cinci noi alineate, alineatele (3) - (7), cu următorul cuprins: „(3) Autoritățile administrației publice centrale și locale competente în prevenirea și combaterea violenței domestice au obligația de a colecta date statistice relevante, dezagregate și la intervale regulate privind cazurile de violență domestică și violență asupra femeilor. Aceste date sunt colectate în vederea monitorizării funcționării serviciilor destinate victimelor precum și în vederea studierii cauzelor și efectelor violenței domestice și a violenței împotriva femeilor. (4) Autoritățile administrației publice centrale sprijină derularea de analize sau studii reprezentative la nivel național privind prevalența și tendințele tuturor formelor de violență domestică și de violență asupra femeii.	
---	--	--

	(5) Autoritățile administrației publice centrale și locale asigură confidențialitatea și respectarea anonimatului în cadrul procesului de diseminare a datelor statistice și a rezultatelor analizelor sau studiilor naționale. (6) Autoritățile locale au obligația de a asigura în cadrul serviciilor sociale existente, găzduire pentru agresori în cadrul centrelor rezidențiale pentru persoanele fără adăpost și adăposturilor de noapte, care funcționează în conformitate cu Legea nr. 292/2011 privind asistența socială, cu modificările și completările ulterioare. (7) Atribuțiile COJES prevăzute în Regulamentul de organizare și funcționare a comisiilor județene și a municipiului București în domeniul egalității de șanse între femei și bărbați, din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1054/2005, se completează după cum urmează: a) promovarea abordării integrate a principiului egalității de șanse între femei și bărbați în scopul prevenirii și combaterii violenței domestice; b) evaluarea stadiului aplicării și respectării legislației în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice la nivel local;	
--	---	--

	c) elaborarea de recomandări pentru autoritățile administrației publice locale în vederea aplicării politicilor și programelor specifice de prevenire și combatere a violenței domestice la nivel local; d) promovarea de propuneri pentru strategia locală de implementare a măsurilor de prevenire și combatere a violenței domestice la nivel local, cu accent pe nevoile comunității; e) coordonarea și eficientizarea mecanismelor interinstituționale în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice, inclusiv culegerea și centralizarea de date din domeniul violenței domestice la nivel județean. f) analizarea cazurilor de violență domestică cu grad ridicat de risc și formularea de recomandări privind soluționarea acestora.”	
ART. 8 (1) Ministerele și celelalte organe centrale de specialitate ale administrației publice, prin structurile lor teritoriale, desemnează personalul cu atribuții în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie. (2) Ministerele și celelalte organe centrale de specialitate ale administrației publice, autoritățile administrației publice locale, organizațiile	La articolul 8, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:	

neguvernamentale și alți reprezentanți ai societății civile vor desfășura, separat sau, după caz, în cooperare, activități de prevenire și combatere a violenței în familie. (3) Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice este autoritatea publică centrală care elaborează politica de asistență socială și promovează drepturile victimelor violenței în familie. (3¹) Departamentul pentru Egalitate de Șanse între Femei și Bărbați, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate	“(2¹) Agenția Națională pentru Egalitate de Șanse, în baza rolului său de structură centrală cu rol de coordonare metodologică a structurilor de specialitate descentralizate ce pot asigura intervenția și furnizarea de servicii sociale pentru victimele violenței domestice, în parteneriat cu alte autorități publice centrale ce pot interveni sau pot furniza servicii pentru diferite categorii de victime ale violenței domestice, inclusiv copiii martori la violență domestică și împreună cu autoritățile administrației publice locale cu atribuții privind asigurarea furnizării de servicii sociale vor monitoriza mecanismul local de cooperare interinstituțională locală pentru prevenirea și combaterea violenței domestice creat la nivel de județ, descris la Capitolul IV².” La articolul 8, alineatul (3¹) se modifică și va avea următorul cuprins: „(3¹) Agenția Națională pentru Egalitate de Șanse între Femei și Bărbați, organ de specialitate al administrației publice	Transpune prevederile Convenției de la Istanbul: - asigurarea existenței mecanismelor adecvate și de cooperare eficace între toate agențiile relevante ale statului, agențiile guvernamentale de aplicare a legii, autoritățile locale și regionale, și alte organizații și entități relevante (art. 18, alin. (2) din Convenție).
---	--	--

juridică, în subordinea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, exercită funcțiile de strategie, reglementare, reprezentare și autoritate de stat în domeniul violenței în familie, cu atribuții în elaborarea, coordonarea și aplicarea strategiilor și politicilor Guvernului în domeniul violenței în familie. (4) Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, prin structurile sale specializate de la nivel central și teritorial, elaborează și aplică măsuri speciale de integrare pe piața muncii a victimelor violenței în familie. (5) Ministerele și celelalte organe centrale de specialitate ale administrației publice au responsabilitatea elaborării unei strategii la nivel național pentru prevenirea și combaterea fenomenului violenței în familie, inclusiv a unui mecanism intern de coordonare și monitorizare a activităților întreprinse, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului*), la propunerea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, a Ministerului Afacerilor Interne și a Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.	centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, exercită funcțiile de strategie, reglementare, reprezentare și autoritate de stat în domeniul violenței domestice, cu atribuții în elaborarea, coordonarea și aplicarea strategiilor și politicilor Guvernului în domeniul violenței domestice.” La articolul 8, după alineatul (3¹) se introduce un nou alineat, alineatul (3²), cu următorul cuprins: “(3²) Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați gestionează baza de date națională privind victimele violenței domestice și agresorii care beneficiază de furnizarea serviciilor sociale existente la nivelul fiecărui județ. În scopul asigurării unui caracter unitar al colectării, centralizării, elaborării și diseminării indicatorilor statistici relevanți privind victimele violenței domestice și agresorii, ANES poate extinde sfera datelor colectate, prin intermediul colaborării interinstituționale cu ministerele și instituțiile cu atribuții în domeniu.”	
ART. 9 Ministerul Sănătății, împreună cu Ministerul Afacerilor Interne și cu Ministerul Dezvoltării	Articolul 9 se modifică și se completează și va avea următorul cuprins: ”Art. 9 - (1) Ministerul Muncii și Justiției Sociale, Ministerul Afacerilor Interne,	Transpune prevederile Convenției de la Istanbul:

Regionale și Administrației Publice, elaborează și difuzează materiale documentare privind cauzele și consecințele violenței în familie.	Ministerul Educației Naționale și Ministerul Sănătății, elaborează și difuzează materiale documentare privind prevenirea, cauzele și consecințele violenței domestice. (2) Ministerul Sănătății are obligația de a elabora instrucțiuni pentru a se asigura de faptul că medicii de familie și medicii specialiști din sistemul de sănătate public sau privat notează în fișa pacientului suspiciunile de violență domestică.”	- reglementează asigurarea protecției adecvate și imediate a victimelor (art. 50, alin. (1) din Convenție); - reglementează necesitatea elaborării unor instrucțiuni pentru a se asigura faptul că medicii de familie notează în fișa pacientului suspiciunile de violență domestică (art. 27 și 28 din Convenție).
ART. 10 Ministerul Educației Naționale realizează, cu sprijinul celorlalte ministere implicate și în colaborare cu organizațiile neguvernamentale cu activitate în domeniu, programe educative pentru părinți și copii, în vederea prevenirii violenței în familie.	Articolul 10 se modifică și se completează și va avea următorul cuprins: ”Art. 10 – (1) Ministerul Educației Naționale are obligația de promova la nivelul curriculumului implementat la clasă, activități de învățare referitoare la: egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați, rolurile de gen, respectul reciproc, rezolvarea non-violentă a conflictelor în relațiile interpersonale, violență de gen și dreptul la integritate personală, adaptate vârstei și înțelegerii elevilor. Judecătorii, procurorii, reprezentanți ai poliției, organizațiile neguvernamentale, precum și instituțiile publice ce desfășoară activitate în domeniu,	Transpune prevederile Convenției de la Istanbul: - reglementează includerea în materialul didactic a unor probleme cum ar fi egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați, rolurile de gen, respectul reciproc, rezolvarea non-violentă a conflictelor în relațiile interpersonale, violența de gen și dreptul la integritate personală, adaptate vârstei, în curriculum-ul formal și la toate nivelurile de educație (art. 14, alin. (1) din Convenție).

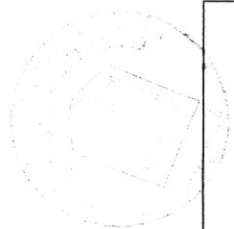
	pot desfășura activități extracurriculare în învățământul preuniversitar, pe teme legate de violența domestică. (2) Ministerul Educației Naționale stabilește în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, procedura aplicabilă de către inspectoratele școlare județene în vederea transferării urgente, cu caracter temporar, a copiilor victime sau martori ai violenței domestice la unitatea școlară recomandată de către instituțiile care oferă servicii sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice. (3) Ministerul Educației Naționale realizează, cu sprijinul celorlalte ministere implicate și în colaborare cu organizațiile neguvernamentale cu activitate în domeniu, programe educative pentru părinți și copii, în vederea prevenirii violenței domestice, inclusiv parteneriate școală – comunitate – familie.	
ART. 11 Serviciul de probațiune din cadrul tribunalului, în colaborare cu organizațiile neguvernamentale care desfășoară activități specifice în domeniu sau cu specialiștii, va desfășura activități de reinserție socială a infractorilor condamnați pentru infracțiuni de violență în familie.	Articolul 11 se modifică și se completează și va avea următorul cuprins: “Art. 11 Serviciul de probațiune desfășoară, potrivit competențelor legale, activități de reintegrare socială a persoanelor sancționate cu măsuri sau pedepse neprivative de libertate pentru infracțiuni care, potrivit prezentei legi, pot fi considerate ca fiind violență domestică”	Transpune prevederile Convenției de la Istanbul: - reglementează activitățile de reinserție socială a infractorilor condamnați pentru infracțiuni de violență domestică și prevede elaborarea unui program de consiliere și educație pentru schimbarea comportamentului de

		violență domestică (art. 16, alin. (2) din Convenție).
ART. 13 (1) Autoritățile administrației publice locale au obligația să ia următoarele măsuri specifice: a) să includă problematica prevenirii și combaterii violenței în familie în strategiile și programele de dezvoltare regională, județeană și locală; b) să acorde sprijinul logistic, informațional și material compartimentelor cu atribuții în prevenirea și combaterea violenței în familie; c) să înființeze, direct sau în parteneriat, unități de prevenire și combatere a violenței în familie și să susțină funcționarea acestora; d) să dezvolte programe de prevenire și combatere a violenței în familie; e) să sprijine accesul agresorilor familiali la consiliere psihologică, psihoterapie, tratamente psihiatrice, de dezintoxicare și dezalcoolizare; f) să elaboreze și să implementeze proiecte în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie; g) să își prevadă în bugetul anual sume pentru susținerea serviciilor sociale și a altor măsuri de asistență socială pentru prevenirea și combaterea violenței în familie;	La articolul 13, alineatul (1), literele c), g) și h) se modifică și vor avea următorul cuprins: ”c) să înființeze direct, în parteneriat public sau, după caz, în parteneriat public-privat, servicii sociale pentru prevenirea și combatere a violenței domestice și să susțină funcționarea acestora; g) să își prevadă în bugetul anual sume pentru susținerea serviciilor sociale și a altor măsuri de asistență socială pentru victimele violenței domestice și pentru alte	Transpune prevederile Convenției de la Istanbul: - reglementează posibilitatea de a înființa direct, în parteneriat public sau, după caz, public-privat, unități de prevenire și combatere a violenței domestice și să susțină funcționarea acestora, în scopul de a extinde sfera furnizorilor, de a încuraja toate tipurile de parteneriat și de a acoperi toate modalitățile existente în practică (art. 20, alin. (1) din Convenție) - reglementează accesul victimelor la servicii care facilitează recuperarea lor în urma violenței (art. 20, alin. (1) din Convenție)

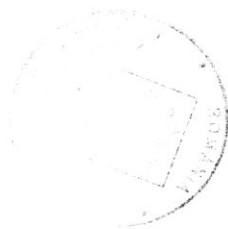
h) să suporte, din bugetul local, în cazurile sociale grave, cheltuielile cu întocmirea actelor juridice, precum și pentru obținerea certificatelor medico-legale pentru victimele violenței în familie;	măsuri ce vizează prevenirea și combaterea violenței domestice; h) să suporte, din bugetul local, în cazurile de violență domestică constatate în urma luării în evidență a victimei de către serviciile publice de asistență socială, cheltuielile cu întocmirea actelor juridice, precum și cele necesare pentru obținerea certificatelor medico-legale pentru victimele violenței domestice.” La articolul 13 alineatul (1), după litera h) se introduce o nouă literă, litera i), cu următorul cuprins: ”i) să suporte din bugetul local, în cazurile de violență domestică constatate în urma luării în evidență a victimei de către serviciile publice de asistență socială, cheltuielile cu asistența medicală a victimelor violenței domestice care nu sunt asigurate medical.”	- asigură alocarea de resurse adecvate și pentru serviciile destinate să asiste victimele și să le îndrume către serviciile corespunzătoare (art. 20, alin. (2) din Convenție)
ART. 14 Persoanele desemnate de autoritățile publice pentru instrumentarea cazurilor de violență în familie vor avea următoarele atribuții principale: a) monitorizarea cazurilor de violență în familie din sectorul sau unitatea teritorială deservită; culegerea informațiilor asupra acestora; întocmirea unei evidențe separate; asigurarea accesului la informații la cererea organelor judiciare și a părților sau reprezentanților acestora;		

b) informarea și sprijinirea lucrătorilor poliției care în cadrul activității lor specifice întâlnesc situații de violență în familie; c) identificarea situațiilor de risc pentru părțile implicate în conflict și îndrumarea acestora spre servicii de specialitate; d) colaborarea cu instituții locale de protecție a copilului și raportarea cazurilor, în conformitate cu legislația în vigoare; e) îndrumarea părților aflate în conflict în vederea medierii; f) solicitarea de informații cu privire la rezultatul medierii; g) instrumentarea cazului împreună cu asistentul social.	La articolul 14, literele e) și f) se abrogă.	Transpune prevederile Convenției de la Istanbul: - reglementarea măsurilor necesare pentru a interzice rezolvarea extrajudiciară obligatorie a litigiilor, inclusiv medierea și concilierea, în legătură cu toate formele de violență acoperite de Convenție (art. 48 din Convenție);
	După articolul 14, se introduce un nou articol, articolul 14¹ cu următorul cuprins: “Art. 14¹ - Autoritățile publice cu atribuții în domeniu pot desemna pentru instrumentarea cazurilor de violență domestică următoarele categorii de profesioniști, fără a se limita însă la acestea: asistenți sociali, psihologi și consilieri juridici sau persoane cu atribuții de asistență socială, angajați ai direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului, direcțiilor de asistență socială, serviciilor publice de asistență socială, polițiști de proximitate, asistenți sociali, psihologi și consilieri juridici precum și personal cu atribuții de asistență socială ai	Transpune prevederile Convenției de la Istanbul: - asigurarea existenței mecanismelor adecvate și a cooperării eficiente între toate agențiile relevante ale statului, agențiile guvernamentale de aplicare a legii, autoritățile locale și regionale, organizații neguvernamentale și alte organizații și entități relevante (art. 18, alin. (2) din Convenție).

	unor organizații neguvernamentale sau furnizori de servicii sociale autorizați cu care una dintre autoritățile publice a întocmit un contract de furnizare servicii privind această activitate.”	
CAPITOLUL III Unități pentru prevenirea și combaterea violenței în familie	Titlul Capitolului III se modifică și va avea următorul cuprins: ”Capitolul III - Servicii sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice”	Reglementare în sensul armonizării cu prevederile legale în vigoare și asigurării unei terminologii unitare (O.G. nr. 68/2003 privind serviciile sociale, Legea nr. 292/2011 privind asistența socială).
ART. 15 (1) Unitățile pentru prevenirea și combaterea violenței în familie sunt: a) centre de primire în regim de urgență; b) centre de recuperare pentru victimele violenței în familie; c) centre de asistență destinate agresorilor; d) centre pentru prevenirea și combaterea violenței în familie; e) centre pentru servicii de informare și sensibilizare a populației.	Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins: ”Art. 15 - Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și a violenței împotriva femeii pot fi organizate în regim rezidențial, în regim de zi sau cu program continuu, cu sau fără personalitate juridică, de interes local sau județean. (1) Servicii sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și a violenței împotriva femeii organizate în regim rezidențial, cu găzduire pe perioadă determinată sunt: a) centre de primire în regim de urgență a victimelor violenței domestice; b) centre de recuperare pentru victimele violenței domestice; c) locuințe protejate.	Reglementare în sensul armonizării cu prevederile legale în vigoare și asigurării unei terminologii unitare (O.G. nr. 68/2003 privind serviciile sociale, Legea nr. 292/2011 privind asistența socială). Se asigură sistematizarea și reglementarea unitară a serviciilor sociale din domeniul specific. Reglementarea și definirea locuințelor protejate destinate victimelor violenței domestice în vederea armonizării cu prev. art. 77, alin. (2), lit. c) din Legea nr. 292/2011 privind asistența socială

(2) Unitățile pentru prevenirea și combaterea violenței în familie oferă gratuit servicii sociale destinate victimelor violenței în familie.	(2) Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și a violenței împotriva femeii organizate în regim de zi sunt: a) centre pentru prevenirea și combaterea violenței domestice; b) centre pentru servicii de informare și sensibilizare a populației. c) centre de asistență destinate agresorilor. (3) Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și a violenței împotriva femeii cu program continuu sunt: a) servicii de informare și consiliere pentru victimele violenței domestice de tip linie telefonică de urgență (helpline); b) servicii integrate de urgență destinate victimelor violenței sexuale; (4) Serviciile sociale destinate agresorilor sunt organizate în centre de zi care au ca obiectiv reabilitarea și reinserția socială a acestora, prin asigurarea unor măsuri de educație și consiliere. În condițiile legii, centrele pot monitoriza tratamentul adicțiilor. (5) Serviciile sociale specializate pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și a violenței împotriva femeii sunt oferite în mod gratuit victimelor. (6) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, ANES	Transpune prevederile Convenției de la Istanbul: Reglementează existența liniilor telefonice de urgență (art. 24 din Convenție, Directiva 2012/29/UE.) Reglementează existența centrelor de sesizare a cazurilor de criză în urma violului sau ale violenței sexuale care vor trebui să fie corespunzătoare, ușor accesibile și în număr suficient pentru a furniza examinarea medicală și medico-legală, asistență post-traumatică și consiliere pentru victime (art. 25 din Convenție, Directiva 2012/29/UE.)
---	--	--

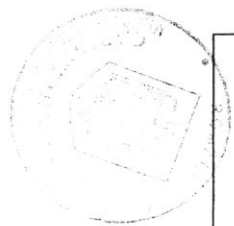

	elaborează și supune spre aprobare proiectul de Hotărâre privind completarea H.G. nr. 867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale, în vederea reglementării serviciilor sociale prevăzute la art. 15 alin. (3) lit. a). (7) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a Hotărârii privind completarea HG nr. 867/2015, ANES elaborează și supune spre aprobare ministrului muncii și justiției sociale, proiectul de Ordin privind aprobarea Standardelor minime de calitate pentru serviciile sociale, organizate ca servicii de informare și consiliere pentru victimele violenței domestice de tip linie telefonică de urgență (help-line).”	
ART. 16 (1) Unitățile pentru prevenirea și combaterea violenței în familie pot fi publice, private sau în parteneriat public-privat. (2) Unitățile pentru prevenirea și combaterea violenței în familie pot fi înființate numai de către furnizorii de servicii sociale, acreditați în condițiile legii. (3) Înființarea, organizarea și funcționarea unităților pentru prevenirea și combaterea violenței în familie se aprobă prin hotărâri ale consiliilor județene sau, după caz, ale consiliilor locale, respectiv ale		

sectoarelor municipiului București și al Consiliului General al Municipiului București. (4) Finanțarea unităților publice pentru prevenirea și combaterea violenței în familie se asigură din bugetele locale.	La articolul 16, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins: ”(4) Finanțarea serviciilor sociale specializate pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, organizate în sistem publice sau, după caz, în parteneriat public sau public - privat, pentru prevenirea și combaterea violenței domestice se asigură din bugetele locale, din finanțări de la bugetul de stat prin programe de interes național precum și din diferite tipuri de finanțări nerambursabile sau rambursabile, sau, după caz, din bugetul de stat. În scopul finanțării serviciilor sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice pot fi utilizate resurse financiare provenite din donații, sponsorizări și din alte surse prevăzute de lege.”	Transpune prevederile Convenției de la Istanbul: - reglementare în scopul de a extinde sfera furnizorilor, de a încuraja toate tipurile de parteneriat și de a acoperi toate modalitățile de finanțare existente în practică (art. 20 din Convenție alin. (1).
(5) În cazul unităților pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, utilizarea sumelor alocate de la bugetul de stat sau, după caz, de la bugetele locale se supune controlului organelor abilitate de lege. (6) Instituția care a acordat finanțarea sau subvenția unităților pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, publice, private și în parteneriat public-privat, monitorizează folosirea fondurilor alocate. (7) Asistarea sau, după caz, găzduirea victimelor, respectiv asistarea agresorilor în unitățile prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. a) - c) se face în baza încheierii		

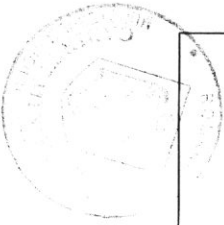
unui contract de acordare a serviciilor sociale. Pentru minori contractul de acordare a serviciilor sociale este semnat de părintele însoțitor sau, după caz, de reprezentantul legal.		
	După articolul 16 se introduce un nou articol, articolul 16¹ cu următorul cuprins: ”Art. 16¹ - (1) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura crearea și funcționarea serviciilor sociale prevăzute la art. 15, într-o distribuție geografică adecvată, care să asigure acces neîngrădit la servicii sociale și asistență tuturor victimelor supuse formelor de violență prevăzute de prezenta lege. (2) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura crearea și funcționarea tuturor tipurilor de serviciilor sociale prevăzute la art. 15, cel puțin la nivelul de fiecărui județ, în funcție de identificarea și evaluarea nevoilor persoanelor supuse formelor de violență domestică prevăzute de lege, de pe raza județului, în termen de 2 ani de la intrarea în vigoare a prezentelor dispoziții legale.”	Transpune prevederile Convenției de la Istanbul: - reglementează obligația de a asigura crearea și funcționarea serviciilor sociale, într-o distribuție geografică adecvată nevoilor identificate, care să asigure acces la servicii sociale și asistență tuturor victimelor supuse formelor de violență prevăzute de prezenta lege (art. 22 și 23 din Convenție).
ART. 17 (3) Primirea victimelor în adăpost se face numai în caz de urgență sau cu aprobarea scrisă a directorului direcției generale de asistență socială și protecția copilului, atunci când izolarea victimei de agresor	La articolul 17, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins: “(3) Primirea victimelor în adăpost se face numai în caz de urgență sau, după caz, cu aprobarea conducerii centrului, atunci când izolarea victimei de agresor se impune ca	

se impune ca măsură de protecție. Persoanelor care au comis actul de agresiune le este interzis accesul în incinta adăpostului unde se găsesc victimele.	măsură de protecție. Persoanelor care au comis actul de agresiune le este interzis accesul în incinta adăpostului unde se găsesc victimele.”	
	După articolul 18 se introduce un nou articol, articolul 18 ¹ cu următorul cuprins: “Art. 18 ¹ - (1) Locuințele protejate sunt unități de asistență socială de tip rezidențial pe durată determinată, cu sau fără personalitate juridică, care asigură găzduirea în regim de urgență, îngrijirea, asistența socială, consilierea juridică și psihologică și orientarea victimelor violenței domestice. (2) Adresa locuințelor protejate este secretă publicului larg.”	Reglementarea și definirea locuințelor protejate destinate victimelor violenței domestice în vederea armonizării cu prevederilor art. 77, alin.(2), lit. c) din Legea nr. 292/2011 privind asistența socială.
ART. 19 (1) Centrele de asistență destinate agresorilor sunt unități de asistență socială care funcționează ca centre de zi, cu sau fără personalitate juridică, care asigură reabilitarea și reinserția socială a acestora, măsuri educative, precum și servicii de consiliere și mediere familială. (2) Tratamentele psihiatrice, de dezalcoolizare și dezintoxicare acordate prin centrele de asistență destinate agresorilor se asigură în spitalele sau unitățile sanitare cu care s-au încheiat convenții, în condițiile prevăzute la art. 17 alin. (6).	La articolul 19, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatul (3) și (4), cu următorul cuprins: ”(3) Centrele de asistență destinate agresorilor pot asigura beneficiarilor	Transpune prevederile Convenției de la Istanbul: - reglementează tipurile de servicii și programe destinate agresorilor, conform art. 16 din Convenție și a

	tratament ambulatoriu în cazul diferitelor tipuri de adicții, la recomandarea unui medic specialist în condițiile prevăzute la art. 17, alin. (6). (4) Activitățile de reinserție socială a infractorilor condamnați pentru infracțiuni de violență domestică pot cuprinde utilizarea serviciilor sociale furnizate în cadrul centrelor destinate agresorilor.””	Recomandării Avocatului Poporului nr. 20/2015.
	După articolul 21 se introduc două noi articole, articolul 21¹ și articolul 21², cu următorul cuprins: ”Art. 21¹ - Serviciile de tip linie telefonică de urgență sunt servicii sociale gratuite care asigură consiliere apelanților, în mod confidențial, în legătură cu toate formele de violență prevăzute la art. 3.” Art. 21² - Centrele integrate de urgență în caz de violență sexuală asigură examinarea medicală și medico-legală, asistență post-traumatică și consiliere pentru victimele violenței sexuale.”	Transpune prevederile Convenției de la Istanbul: - Reglementează existența liniilor telefonice de urgență (art. 24 din Convenție, Directiva 2012/29/UE.) -Reglementează existența centrelor de sesizare a cazurilor de criză în urma violului sau ale violenței sexuale care vor trebui să fie corespunzătoare, ușor accesibile și în număr suficient pentru a furniza examinarea medicală și medico-legală, asistență post-traumatică și consiliere pentru victime (art. 25 din Convenție, Directiva 2012/29/UE.)
ART. 22 (1) Persoanele condamnate pentru infracțiuni de violență în familie sunt obligate să participe la programe speciale de consiliere și reinserție socială		

organizate de către instituțiile însărcinate cu executarea pedepsei în evidența căroră se află. (2) Cazurile de violență în familie pot fi supuse medierii la cererea părților, conform legii.	La articolul 22, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins: „(3) În soluționarea cazurilor de divorț, în care s-a reținut culpa unuia dintre parteneri cu privire la săvârșirea unor fapte de violență domestică, instanțele judecătorești competente pot dispune, din oficiu sau la cererea expresă formulată de către celălalt soț, în sarcina agresorului, măsura de a participa la programele speciale de consiliere psihologică organizate de către serviciile de specialitate publice sau private. (4) Metodologia privind modalitatea de participare la programele speciale de consiliere psihologică, organizate de către serviciile de specialitate publice sau private se elaborează de către Ministerul Muncii și Justiției Sociale în colaborare cu Ministerul Sănătății și Colegiul Național al Psihologilor, prin consultare cu Ministerul Justiției, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi”.	Transpune prevederile Convenției de la Istanbul: - reglementează posibilitatea instituirii de către instanță a unor măsuri complementare (la soluționarea cererii de divorț). - asigură măsurile legislative și alte măsuri necesare pentru a se asigura faptul că toate autoritățile relevante realizează o evaluare a riscului de mortalitate, a gravității situației și a riscului de violență repetată în vederea gestionării acestuia și, dacă este necesar, pentru a furniza măsuri de siguranță și sprijin coordonate (art. 7 și 51 din Convenție).
	După capitolul III se introduce un nou capitol, capitolul III¹, cu următorul cuprins: ”Capitolul III¹ - – Ordinul de protecție provizoriu Secțiunea 1 – Competență și condiții de fond pentru emitere Art. 22¹ – (1) Ordinul de protecție provizoriu se emite de către polițiștii care,	Transpune prevederile Convenției de la Istanbul: - reglementează măsurile necesare pentru a se asigura faptul că toate autoritățile relevante realizează o evaluare a riscului de mortalitate, a gravității situației și a riscului de violență repetată în vederea gestionării riscului și, dacă este necesar, pentru a

în exercitarea atribuțiilor de serviciu, constată că există un risc iminent ca viața, integritatea fizică ori libertatea unei persoane să fie puse în pericol printr-un act de violență domestică, în scopul diminuării acestui risc.

(2) Polițiștii constată existența riscului iminent prevăzut la alin. (1) pe baza evaluării situației de fapt care rezultă din:

a) probele obținute ca urmare a verificării sesizărilor privind violența domestică, atunci când actele de violență domestică nu fac obiectul cercetării sub aspectul săvârșirii unor infracțiuni.

b) probele strânse potrivit Codului de procedură penală, atunci când actele de violență domestică fac obiectul cercetării sub aspectul săvârșirii unor fapte care intră sub incidența art. 199 din Codul penal;

(3) Polițiștii evaluează situația de fapt pe baza formularului de evaluare a riscului și potrivit metodologiei de utilizare a acestuia, stabilite în condițiile art. 22¹⁰.

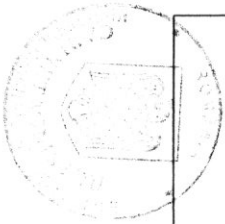
(4) În cazul în care, urmare evaluării situației de fapt, se constată că sunt întrunite condițiile pentru emiterea ordinului de protecție provizoriu, prevăzute la alin. (1), polițiștii emit ordinul de protecție provizoriu, cu aplicarea dispozițiilor art. 22³ și potrivit procedurii și modelului stabilite în condițiile art. 22¹⁰.

furniza măsuri de siguranță și sprijin coordonate (art. 51 din Convenție).

Transpune prevederile Convenției de la Istanbul:

- reglementează modalitatea de emitere a ordinului de protecție în regim de urgență (procedura de intervenție,

	(5) În cazul în care, urmare evaluării situației de fapt, se constată că nu sunt întrunite condițiile pentru emiterea ordinului de protecție provizoriu, prevăzute la alin. (1), polițiștii au obligația de a informa persoanele care susțin că sunt victime ale violenței domestice cu privire la posibilitatea formulării unei cereri pentru emiterea unui ordin de protecție în condițiile art. 23 și de a pune la dispoziția acestora formularul de cerere prevăzut la art. 26. (6) Emiterea ordinului de protecție provizoriu nu împiedică luarea unei măsuri preventive în condițiile Codului de procedură penală. Secțiunea 2 – Verificarea sesizărilor privind violența domestică Art. 22²– (1) Pentru verificarea sesizărilor privind violența domestică, aflarea adevărului și soluționarea justă a sesizării, polițiștii au dreptul să obțină probe prin următoarele mijloace: a) constatarea prin propriile simțuri și consemnarea celor constatate într-un înscris ori înregistrarea celor constatate cu mijloace tehnice; b) consultarea bazelor de date la care au acces potrivit atribuțiilor de serviciu și consemnarea celor constatate într-un înscris;	modalitatea de emitere, procedura de evaluare a riscului, măsuri care pot fi dispuse, termene) conform art. 51-52 din Convenție și Recomandării Avocatului Poporului nr. 20/2015;
--	---	--

c) declarațiile persoanelor implicate în actele de violență domestică, ale persoanelor care au asistat la producerea actelor de violență domestică și ale altor persoane care pot comunica informații cu privire la persoanele implicate în actele de violență domestică;

d) înregistrări video sau audio ori fotografii, indiferent de proveniența acestora;

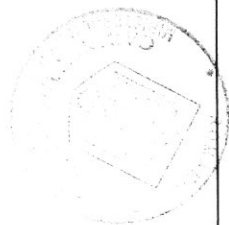
e) înscrisuri, inclusiv cele de natura mesajelor sau postărilor în mediul electronic și/sau de telefonie mobilă.

(2) Pentru verificarea sesizărilor privind violența domestică și în scopul obținerii de probe cu privire la aspectele ce fac obiectul sesizării, polițiștii au dreptul de a pătrunde în domiciliul sau reședința oricărei persoane fizice, fără acordul acesteia, precum și în sediul oricărei persoane juridice, fără acordul reprezentantului legal al acesteia, dacă sesizarea indică în mod expres că actele de violență domestică au loc sau au avut loc în spațiile respective.

(3) Polițiștii pot folosi forța și mijloacele din dotare, în mod adecvat și proporțional, pentru a pătrunde în spațiile prevăzute la alin. (2).

(4) Acțiunile polițiștilor în spațiile prevăzute la alin.(2), inclusiv cele de pătrundere, pot fi înregistrate cu mijloace audio-video sau foto din dotare, fără consimțământul

	persoanelor, înregistrările sau fotografiile constituind probe în sensul alin.(1) lit. a) și urmând regimul probelor din Codul de procedură civilă sau din Codul de procedură penală, după caz. (5) Polițiștii strâng probele potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală atunci când, în cursul verificării sesizărilor privind violența domestică, constată că sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru ca actele de violență domestică săvârșite să facă obiectul cercetării sub aspectul săvârșirii unor infracțiuni. Secțiunea 3 – Condiții de formă pentru emiterea ordinului de protecție provizoriu Art. 22³- (1) Ordinul de protecție provizoriu cuprinde în mod obligatoriu mențiuni cu privire la: a) data, ora și locul unde este emis; b) numele, prenumele, calitatea și unitatea de poliție din care face parte polițistul care îl emite; c) date care să asigure identificarea agresorului/agresorilor împotriva căruia/căroră se dispun obligații sau interdicții prin acesta; d) date care să asigure identificarea victimei/victimelor sau a altor persoane în favoarea căroră se dispun măsuri de protecție prin acesta;	
--	---	--

e) descrierea motivelor de fapt care au determinat dispunerea acestuia și indicarea probelor pe baza cărora a fost evaluată situația de fapt;

f) temeiul de drept pentru emiterea acestuia;

g) data și ora la care începe aplicarea măsurilor de protecție dispuse potrivit art. 22⁴, precum și data și ora la care acestea încetează;

h) dreptul de a contesta ordinul de protecție provizoriu, termenul de exercitare a acestui drept și instanța la care se poate depune contestația.

(2) Ordinul de protecție se semnează în mod obligatoriu de către polițistul care îl emite.

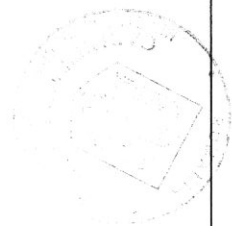
Secțiunea 4 – Măsuri de protecție ce se pot dispune prin ordinul de protecție provizoriu, în scopul diminuării riscului constat

Art. 22⁴– (1) Prin ordinul de protecție provizoriu se dispune, pentru o perioadă de 5 zile, una ori mai multe măsuri de protecție, apte să contribuie la diminuarea riscului iminent constat, dintre următoarele obligații sau interdicții:

a) evacuarea temporară a agresorului din locuința comună, indiferent dacă acesta este titularul dreptului de proprietate;

b) reintegrarea victimei și, după caz, a copiilor, în locuința comună;

	c) obligarea agresorului la păstrarea unei distanțe minime determinate față de victimă, față de membrii familiei acesteia ori față de reședința, locul de muncă sau unitatea de învățământ a persoanei protejate; d) obligarea agresorului de a purta permanent un sistem electronic de supraveghere. e) obligarea agresorului de a preda poliției armele deținute. (2) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) se dispun împreună. (3) Măsura de protecție prevăzută la alin.(1) lit.d) se dispune dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: a) a fost dispusă măsura prevăzută la alin.(1) lit.c); b) atunci când s-a dispus obligarea agresorului de a păstra o distanță minimă față de victimă și, după caz, membrii familiei acesteia, persoanele protejate își exprimă acordul de a purta un sistem electronic de supraveghere care să permită verificarea respectării obligației agresorului. (4) Ordinul de protecție provizoriu va cuprinde și mențiunea că încălcarea oricăreia dintre măsurile dispuse la alin.(1)	
--	--	--

	constituie infracțiune, conform art. 32 alin.(2). (5) Dacă prin ordinul provizoriu de protecție s-a luat măsura evacuării temporare a agresorului, iar acesta nu are asigurată cazarea din altă sursă, i se va asigura de îndată informarea și orientarea, la cererea sa, către centrele rezidențiale care oferă cazare pentru persoanele fără adăpost sau adăposturile de noapte, gestionate de autoritățile administrației publice locale, sau orice alt loc adecvat. În situația în care agresorul solicită cazarea într-un centru rezidențial din categoria celor menționate mai sus, acesta va fi referit și condus de îndată către centrele rezidențiale gestionate de autoritățile administrației publice locale sau, după caz, către alte centre sociale adecvate de către echipa mobilă prevăzută la art. 35¹. (6) În cazul în care agresorul nu dorește să beneficieze de cazarea pusă la dispoziție potrivit alin.(4) și optează să locuiască la o rudă sau la orice altă persoană, i se va solicita să dea o declarație privind adresa la care va locui și persoana care îi va asigura cazarea. În cazul în care agresorul refuză să dea respectiva declarație, se va consemna acest fapt în procesul verbal conform art. 22⁴ alin.(4).	
--	--	--

	(7) Autoritățile și instituțiile publice competente au obligația ca, din oficiu sau la solicitarea unităților de poliție ori a oricărei persoane interesate, să pună în aplicare măsuri de protecție urgente și specifice cu privire la minori, persoane cu dizabilități sau persoane cu nevoi speciale, vizate de ordinul de protecție provizoriu. Secțiunea 5 – Punerea în aplicare a ordinului de protecție provizoriu Art. 22⁵– (1) Obligațiile și interdicțiile dispuse împotriva agresorilor prin ordinele de protecție provizorii devin obligatorii imediat după emiterea acestora, fără somație și fără trecerea vreunui termen. (2) Perioada de 5 zile prevăzută la art. 22⁴ alin.(1) se calculează pe ore, adică are o durată de 120 de ore, și curge începând cu momentul la care s-a emis ordinul de protecție provizoriu. (3) Polițiștii pot folosi forța și mijloacele din dotare, în mod adecvat și proporțional, pentru punerea în aplicare a măsurilor de protecție dispuse prin ordinele de protecție provizorii. (4) Măsurile de protecție dispuse potrivit art. 22⁴ alin.(1) lit. d) se execută pe loc, de către polițiștii prezenți la locul emiterii ordinelor de protecție provizorii, dacă armele se află în spațiile în care au fost	
--	--	--

făcute verificări potrivit art.22²alin. (2) sau în apropierea acestora.

(5) În cazul în care nu este posibilă executarea măsurilor de protecție dispuse potrivit art. 22⁴ alin. (1) lit. d) în condițiile alin. (4), polițiștii care emit ordinele de protecție provizorii iau măsurile necesare pentru executarea în cel mai scurt timp a acestora.

Art. 22⁶ - (1) Ordinul de protecție provizoriu se comunică agresorului și victimei.

(2) Comunicarea se realizează prin înmânarea, sub semnătură, a unei copii sau duplicat, după caz, a ordinului de protecție provizoriu, la locul emiterii acestuia, imediat după emitere.

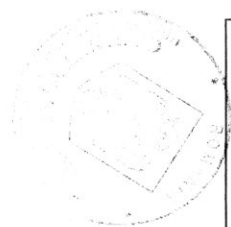
(3) Comunicarea ordinului de protecție provizoriu către agresor se consideră realizată și în următoarele situații:

a) agresorul refuză să primească o copie sau refuză să semneze de primire;

b) agresorul părăsește locul emiterii ordinului de protecție, după ce i s-a adus la cunoștință că este necesar să aștepte comunicarea rezultatului verificărilor ce se efectuează în legătură cu sesizarea privind violența domestică;

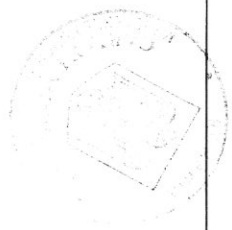
(4) Polițistul care emite ordinul de protecție provizoriu întocmește un proces verbal în

	care consemnează situațiile prevăzute la alin. (3). (5) Ordinul de protecție provizoriu se consideră comunicat agresorului și în situația în care acesta nu a fost prezent la realizarea verificărilor în legătură cu sesizarea privind violența domestică sau la emiterea ordinului de protecție provizoriu, însă, se poate face dovada, cu declarații de martor, cu înregistrări video sau audio, indiferent de proveniența acestora, sau cu înscrisuri, inclusiv cele de natura mesajelor sau postărilor în mediul electronic sau de telefonie mobilă, că a comunicat agresorului faptul că a fost emis un ordin de protecție provizoriu, precum și conținutul măsurilor de protecție dispuse prin acesta. (6) În cazurile prevăzute la alin. (3) și (5) agresorul are dreptul, oricând în perioada de valabilitate a ordinului de protecție provizoriu, să solicite și să obțină, de la unitatea de poliție din care face parte polițistul care l-a emis, o copie a acestuia. Secțiunea 6 – Confirmarea și contestarea ordinului de protecție provizoriu Art. 22⁷ – (1) Ordinul de protecție provizoriu se înaintează, de către unitatea de poliție din care face parte polițistul care l-a emis, pentru confirmare, parchetului de pe lângă judecătoria competentă teritorial la	
--	---	--

	locul emiterii acestuia, în termen de 24 de ore de la data emiterii. (2) Ordinul de protecție provizoriu se înaintează parchetului competent potrivit alin. (1) însoțit de formularul de evaluare a riscului și de mijloacele de probă obținute potrivit art.22² sau strânse potrivit Codului de procedură penală. Mijloacele de probă strânse potrivit Codului de procedură penală pot fi înaintate în copie certificată de organul de cercetare penală. (3) Procurorul de la parchetul competent potrivit alin. (1) decide cu privire la necesitatea menținerii măsurilor de protecție dispuse de organul de poliție în termen de 48 de ore de la emiterea ordinului de protecție provizoriu. (4) Procurorul confirmă necesitatea menținerii măsurilor de protecție dispuse de organul de poliție prin ordinul de protecție provizoriu, aplicând o rezoluție cu caracter administrativ pe exemplarul original al acestuia. (5) În cazul în care constată că nu mai este necesară menținerea măsurilor de protecție dispuse, procurorul poate dispune motivat încetarea măsurilor de protecție, cu menționarea momentului de la care acestea încetează. Procurorul comunică acest lucru de îndată unității de poliție care a înaintat ordinul de protecție provizoriu, care ia	
--	---	--

	măsuri pentru informarea imediată a persoanelor ce făceau obiectul acestuia. (6) Imediat după confirmarea potrivit alin. (4), procurorul înaintează ordinul de protecție provizoriu, însoțit de documentele care au stat la baza emiterii și confirmării acestuia, judecătorei competente teritorial la locul emiterii ordinului de protecție provizoriu însoțit de o cerere pentru emiterea ordinului de protecție, întocmită potrivit art. 25 alin. (3) lit. b) și art. 26. (7) În situația înaintării ordinului de protecție provizoriu în condițiile alin. (6), durata inițială pentru care a fost dispus se prelungește, de drept, cu durata necesară îndeplinirii procedurii judiciare de emitere a ordinului de protecție, cu informarea agresorului despre acest fapt. Art. 22⁸— (1) Ordinul de protecție provizoriu poate fi contestat la instanța de judecată competentă potrivit art. 22⁷ alin. (1), în termen de 48 de ore de la comunicare. (2) Contestația se judecă cu citarea părților. Neprezentarea acestora nu împiedică judecarea cauzei. (3) Contestația se soluționează în regim de urgență, în camera de consiliu.	
--	---	--

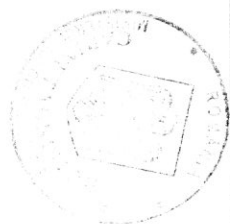
	(4) Participarea procurorului este obligatorie. (5) Hotărârea cu privire la contestație este definitivă. Art. 22⁹ - Dispozițiile prezentului capitol se completează în mod corespunzător cu cele privind ordinul de protecție. Secțiunea 8 – Acte subsecvente Art. 22¹⁰ – (1) Modalitatea de gestionare de către polițiști a cazurilor de violență domestică se stabilește prin ordin al ministrului afacerilor interne și ministrului muncii și justiției sociale, care se emite în termen de 120 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. (2) Ordinul prevăzut la alin. (1) cuprinde: a) procedura de intervenție a polițiștilor în cazurile de violență domestică și de cooperare cu celelalte instituții cu atribuții în prevenirea și combaterea violenței domestice; b) formularul de evaluare a riscului și metodologia de utilizare a acestuia; c) procedura de emitere și modelul ordinului de protecție provizoriu; d) procedura de punere în executare a ordinului de protecție provizoriu. (3) La stabilirea, potrivit alin. (1), a formularului de evaluare a riscului și a	
--	---	--

	metodologiei de utilizare a acestuia sunt avute în vedere cel puțin următoarele: a) determinarea criteriilor de evaluare a riscului ce pot fi relevante pentru violența domestică, între care se includ, în mod obligatoriu, următoarele criterii: forma de violență domestică exercitată, caracterul repetitiv al actelor de violență domestică, vulnerabilitatea persoanei/persoanelor împotriva cărora se exercită violența domestică, contextul producerii actelor de violență domestică și conduita persoanei/persoanelor care exercită actele de violență domestică; b) prezentarea modului de utilizare a criteriilor de evaluare a riscului și de interpretare a rezultatelor obținute prin aplicarea criteriilor respective.”	
Art. 23 - (1) Persoana a cărei viață, integritate fizică sau psihică ori libertate este pusă în pericol printr-un act de violență din partea unui membru al familiei poate solicita instanței ca, în scopul înlăturării stării de pericol, să emită un ordin de protecție, prin care să se dispună, cu caracter provizoriu, una ori mai multe dintre următoarele măsuri - obligații sau interdicții: a) evacuarea temporară a agresorului din locuința familiei, indiferent dacă acesta este titularul dreptului de proprietate; b) reintegrarea victimei și, după caz, a copiilor, în locuința familiei;	La articolul 23, alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, litera c¹), cu următorul cuprins:	

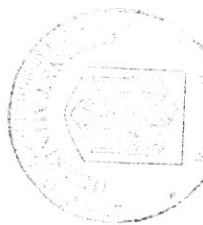
c) limitarea dreptului de folosință al agresorului numai asupra unei părți a locuinței comune atunci când aceasta poate fi astfel partajată încât agresorul să nu vină în contact cu victima; d) obligarea agresorului la păstrarea unei distanțe minime determinate față de victimă, față de copiii acesteia sau față de alte rude ale acesteia ori față de reședința, locul de muncă sau unitatea de învățământ a persoanei protejate; e) interdicția pentru agresor de a se deplasa în anumite localități sau zone determinate pe care persoana protejată le frecventează ori le vizitează periodic; f) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima; g) obligarea agresorului de a preda poliției armele deținute; h) încredințarea copiilor minori sau stabilirea reședinței acestora. (2) Prin aceeași hotărâre, instanța poate dispune și suportarea de către agresor a chiriei și/sau a	”c¹) cazarea/plasarea victimei, cu acordul acesteia, și, după caz, a copiilor, într-un centru de asistență dintre cele prevăzute la art. 17;” La articolul 23, alineatul (1), după litera e) se introduce o nouă literă, litera e¹), cu următorul cuprins: e¹) obligarea agresorului de a purta permanent un sistem electronic de supraveghere; La articolul 23, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin.(1¹), cu următorul cuprins: „(1¹) Măsura prevăzută la alin.(1) lit.e¹) se dispune dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: a) a fost dispusă una dintre măsurile prevăzute la alin.(1) lit.d) sau lit.e); b) atunci când s-a dispus obligarea agresorului de a păstra o distanță minimă față de victimă și, după caz, copii sau alte rude ale acesteia, persoanele protejate își exprimă acordul de a purta un sistem electronic de supraveghere care să permită verificarea respectării obligației agresorului.”	Se asigură corelarea cu prevederile specifice în materia procedurii civile (art. 200 și următoarele din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă).
--	---	---

întreținerii pentru locuința temporară unde victima, copiii minori sau alți membri de familie locuiesc ori urmează să locuiască din cauza imposibilității de a rămâne în locuința familială. (3) Pe lângă oricare dintre măsurile dispuse potrivit alin. (1), instanța poate dispune și obligarea agresorului de a urma consiliere psihologică, psihoterapie sau poate recomanda luarea unor măsuri de control, efectuarea unui tratament ori a unor forme de îngrijire, în special în scopul dezintoxicării. (4) Prin aceeași hotărâre, instanța poate dispune luarea unei măsuri de control al respectării ordinului de protecție și pentru prevenirea încălcării acestuia, precum: a) obligarea agresorului de a se prezenta periodic, la un interval de timp stabilit de instanța potrivit împrejurărilor, la secția de poliție competentă cu supravegherea respectării ordinului de protecție; b) obligarea agresorului de a da informații organului de poliție cu privire la noua locuință, în cazul în care prin ordin s-a dispus evacuarea lui din locuința familiei."	La articolul 23, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins: "(3) Pe lângă oricare dintre măsurile dispuse potrivit alin. (1), instanța poate dispune și obligarea agresorului să urmeze consiliere psihologică, psihoterapie și poate recomanda internarea voluntară sau, după caz, poate solicita internarea nevoluntară, în condițiile Legii sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002. În cazul în care agresorul este consumator de substanțe psihoactive, instanța poate dispune, cu acordul acestuia, integrarea acestuia într-un program de asistență a persoanelor consumatoare de droguri, conform art. 22 din Legea nr. 143/2000." La articolul 23, alineatul (4) se completează cu o nouă literă, litera trei noi litere, c) cu următorul cuprins:	
---	---	--

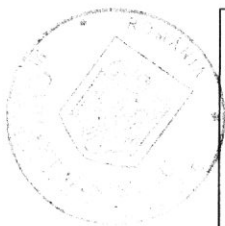
	c) verificări periodice și /sau spontane privind locul în care se află agresorul; La articolul 23, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5) cu următorul cuprins: (5) Dispozitivul hotărârii va cuprinde și mențiunea că încălcarea oricăreia dintre măsurile dispuse prin ordinul de protecție constituie infracțiune, conform art. 32 alin.(1).”	
ART. 27 (1) Cererile pentru emiterea ordinului de protecție se judecă de urgență și, în orice situație, soluționarea acestora nu poate depăși un termen de 72 de ore de la depunerea cererii. Cererile se judecă în camera de consiliu, participarea procurorului fiind obligatorie. (2) Citarea părților se face potrivit regulilor privind citarea în cauze urgente. (3) La cerere, persoanei care solicită ordinul de protecție i se poate acorda asistență sau reprezentare prin avocat. (4) Asistența juridică a persoanei împotriva căreia se solicită ordinul de protecție este obligatorie.	Art. 27 se modifică și se completează și va avea următorul cuprins: ”Art. 27 - (1) Cererile pentru emiterea ordinului de protecție se judecă în camera de consiliu, participarea procurorului fiind obligatorie. (2) La cerere, persoanei care solicită ordinul de protecție i se poate acorda asistență sau reprezentare prin avocat. (3) Asistența juridică a persoanei împotriva căreia se solicită ordinul de protecție este obligatorie. (4) Judecata se face de urgență și cu precădere. Dispozițiile art. 200 și ale art. 201 din Codul de procedură civilă privind verificarea cererii și regularizarea acesteia, respectiv fixarea primului termen de judecată, nu sunt aplicabile. Citarea părților	Se asigură corelarea cu prevederile specifice în materia procedurii civile (Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă).

(5) În caz de urgență deosebită, instanța poate emite ordinul de protecție chiar în aceeași zi, pronunțându-se pe baza cererii și a actelor depuse, fără concluziile părților. (6) Procurorul are obligația de a informa persoana care solicită ordinul de protecție asupra prevederilor legale privind protecția victimelor infracțiunii. (7) Judecata se face de urgență și cu precădere, nefiind admisibile probe a căror administrare necesită timp îndelungat. (8) Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordinului se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.	se face potrivit regulilor privind citarea în cauze urgente. (5) În caz de urgență deosebită, instanța poate emite ordinul de protecție și fără citarea părților, chiar și în aceeași zi, pronunțându-se pe baza cererii și a actelor depuse, fără concluziile părților. (6) În soluționarea cererii, nu sunt admisibile probe a căror administrare necesită timp îndelungat. (7) Procurorul are obligația de a informa persoana care solicită ordinul de protecție asupra prevederilor legale privind protecția victimelor infracțiunii. (8) Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordinului se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare. (9) Soluționarea cererilor nu poate depăși un termen de 72 de ore de la depunerea cererii, cu excepția cazului în care, anterior, s-a emis un ordin de protecție provizoriu, durata inițială pentru care acesta este dispus fiind prelungită, de drept, cu durata necesară îndeplinirii procedurii judiciare de emitere a ordinului de protecție, cu informarea agresorului despre acest fapt.	
ART. 28 În cazurile prevăzute la art. 25 alin. (3), victima poate renunța, potrivit art. 406 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă,	Art. 28 se modifică și se completează și va avea următorul cuprins: “ În cazurile prevăzute la art. 25 alin. (3) și art. 22⁷ alin.(6) , victima poate renunța,	

republicată, cu modificările și completările ulterioare, la judecarea cererii privind ordinul de protecție.	potrivit art. 406 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la judecarea cererii privind ordinul de protecție.”	
Art. 29 - (1) Ordinul de protecție este executoriu. (2) La cererea victimei sau din oficiu atunci când împrejurările cauzei impun astfel, instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea vreunui termen.	La articolul 29, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: ”(2) Executarea hotărârii se face fără somație sau fără trecerea vreunui termen.” La articolul 29, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins: ”(3) Respectarea ordinului de protecție este obligatorie și pentru persoana protejată prin intermediul său.”	
Art. 30 (1) Hotărârea prin care se dispune ordinul de protecție este supusă numai recursului, în termen de 3 zile de la pronunțare, dacă s-a dat cu citarea părților, și de la comunicare, dacă s-a dat fără citarea lor. (2) Instanța de recurs poate suspenda executarea până la judecarea recursului, dar numai cu plata unei cauțiuni al cărei quantum se va stabili de către aceasta. (3) Recursul se judecă cu citarea părților.	La articolul 30 alineatele (1) - (3) se modifică și vor avea următorul cuprins: ”(1) Hotărârea prin care se dispune ordinul de protecție este supusă numai apelului, în termen de 3 zile de la pronunțare, dacă s-a dat cu citarea părților, și de la comunicare, dacă s-a dat fără citarea lor. (2) Instanța de apel poate suspenda executarea până la judecarea apelului, dar numai cu plata unei cauțiuni al cărei quantum se va stabili de către aceasta.	Se asigură corelarea cu prevederile specifice în materia procedurii civile (Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedura civilă).

(4) Participarea procurorului este obligatorie.	(3) Apelul se judecă cu citarea părților. Dispozițiile art. 27 alin. (1), (3), (4), (6) și (8) se aplică în mod corespunzător.”	
Art. 31 (1) O copie după dispozitivul hotărârii prin care s-a dispus cererea de emitere a ordinului de protecție se comunică, în maximum 5 ore de la momentul pronunțării hotărârii, structurilor Poliției Române în a căror rază teritorială se află locuința victimei și/sau a agresorului. (2) Ordinul de protecție prin care se dispune oricare dintre măsurile prevăzute la art. 23 alin. (1) se pune în executare de îndată, de către sau, după caz, sub supravegherea poliției. (3) Pentru punerea în executare a ordinului de protecție, polițistul poate intra în locuința familiei și în orice anexă a acesteia, cu consimțământul persoanei protejate sau, în lipsă, al altui membru al familiei. (4) Organele de poliție au îndatorirea să supravegheze modul în care se respectă hotărârea și să sesizeze organul de urmărire penală în caz de sustragere de la executare.	La articolul 31 alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins: ”(1) Copia dispozitivului hotărârii prin care s-a admis cererea de emitere a ordinului de protecție se comunică, în ziua pronunțării, structurilor Poliției Române în a căror rază teritorială se află locuința victimei și a agresorului.” ”(4) Organele de poliție au îndatorirea să supravegheze modul în care se respectă hotărârea judecătorească prin care s-a dispus ordinul de protecție și să sesizeze organul de urmărire penală în caz de sustragere de la executare.	Transpune prevederile Convenției de la Istanbul: - reglementează măsuri de monitorizare a respectării ordinului de protecție și măsuri de prevenire a încălcării acestuia care pot fi dispuse de către organele de poliție, inclusiv prin utilizarea de dispozitive electronice de monitorizare care pot fi aplicate atât victimei cât și agresorului (art. 53 alin. (3) din Convenție și Recomandarea Avocatului Poporului nr. 20/2015)

La articolul 31, după alineatul (4) se introduc cinci noi alineate, alineatele (5) - (9), cu următorul cuprins:

(5) Odată cu comunicarea ordinului de protecție prin care s-a luat măsura evacuării temporare a agresorului, organul de poliție are obligația de a-l informa pe acesta cu privire la dreptul de a i se comunica posibilitatea de a solicita găzduirea în cadrul centrelor rezidențiale pentru persoanele fără adăpost sau adăposturilor de noapte, care funcționează în conformitate cu Legea nr. 292/2011 privind asistența socială, cu modificările și completările ulterioare, sau în cadrul altor locuri adecvate.

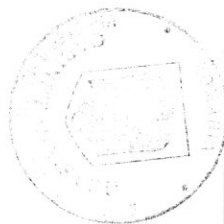
Accesul agresorilor în centrele pentru persoanele fără adăpost și adăposturile de noapte, se realizează pe baza constatării încadrării agresorului în definiția prevăzută la art.6 litera z), din Legea nr. 292/2011 privind asistența socială, cu modificările și completările ulterioare, fiind exceptate situațiile în care agresorul reprezintă un risc pentru siguranța beneficiarilor. (6) În exercitarea atribuțiilor de supraveghere a respectării ordinului de protecției, organele de poliție pun în

	aplicare măsuri de prevenire a nerespectării hotărârii, care pot consta în: efectuarea de vizite inopinate la locuința persoanei vătămate, apelare telefonică de control a victimei/agresorului, solicitarea unor informații din partea vecinilor, colegilor de la locul de muncă al victimei/agresorului, de la unitatea de învățământ frecventată de victimă/agresor sau altor din partea altor persoane care ar putea furniza informații relevante, precum și orice alte modalități specifice activității polițienești.(7) În cazul în care se constată sustragerea de la executarea ordinului de protecție, va fi sesizat organul de urmărire penală. (8) În cazul în care persoana protejată prin ordinul de protecție încalcă dispozițiile acestuia, ea va fi obligată la acoperirea cheltuielilor generate de emiterea și punerea în executare a ordinului. (9) Modul de calcul al cheltuielilor generate de emiterea și punerea în executare a ordinelor de protecție la care poate fi obligată persoana protejată, se va stabili prin ordin comun al ministrului justiției și al ministrului afacerilor interne, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prevederilor prezentei legi”.	
ART. 32	Articolul 32 se modifică și se completează și va avea următorul cuprins:	Transpune prevederile Convenției de la Istanbul:

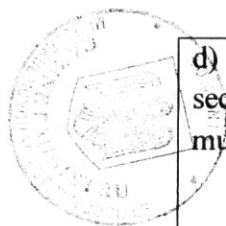
Încălcarea oricăreia dintre măsurile prevăzute la art. 23 alin. (1) și dispuse prin ordinul de protecție constituie infracțiunea de nerespectare a hotărârii judecătorești și se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an. Împăcarea înlătură răspunderea penală.	“Art. 32 –(1) Încălcarea de către persoana împotriva căreia a fost emis un ordin de protecție a oricăreia dintre măsurile prevăzute la art. 23 alin. (1) și (4) și dispuse prin ordinul de protecție, constituie infracțiunea de nerespectare a hotărârii judecătorești și se pedepsește cu închisoare de la 1 lună la 1 an. (2) Încălcarea de către persoana împotriva căreia a fost emis un ordin de protecție provizoriu a Constituie infracțiune și se pedepsește conform alin. (1) încălcarea oricăreia dintre măsurile prevăzute dispuse la art. 22⁴ și dispuse prin ordinul de protecție provizoriu constituie infracțiunea și se pedepsește cu închisoare de la 1 lună la 1 an. (3) Împăcarea nu înlătură răspunderea penală.”	- reglementează măsurile legale și sancțiunile privind încălcarea a ordinului de protecție de către organele de poliție, inclusiv posibilitatea suportării de către agresor a costurilor generate de măsurile de intervenție în cazul încălcării prevederilor ordinului de protecție (art. 53 din Convenție și Recomandarea Avocatului Poporului nr. 20/2015),
ART. 34 (1) Persoana împotriva căreia s-a dispus o măsură prin ordinul de protecție pe durata maximă poate solicita revocarea ordinului sau înlocuirea măsurii dispuse. (2) Revocarea se poate dispune dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții: a) agresorul a respectat interdicțiile sau obligațiile impuse; b) agresorul a urmat consiliere psihologică, psihoterapie, tratament de dezintoxicare ori orice altă formă de consiliere sau terapie care a fost	La articolul 34, aliniatul (2), litera c), se modifică și va avea următorul cuprins:	

stabilită în sarcina sa ori care i-a fost recomandată sau a respectat măsurile de siguranță, dacă asemenea măsuri s-au luat, potrivit legii; c) dacă există indicii temeinice că agresorul nu mai prezintă un real pericol pentru victima violenței sau pentru familia acesteia. (3) Cererea de revocare se soluționează cu citarea părților și a unității de poliție care a pus în executare ordinul de protecție a cărui revocare se solicită. Participarea procurorului este obligatorie.	”c) dacă există o evaluare a riscului de recidivă realizată, potrivit competențelor, de către un serviciu de probațiune care indică un grad de risc suficient de scăzut și faptul că agresorul nu mai prezintă un real pericol pentru victima violenței domestice sau pentru familia acesteia.”	Transpune prevederile Convenției de la Istanbul: - reglementează măsurile legale și privind evaluarea riscului în cazurile de violență domestică (art. 51 din Convenție).
	După Capitolul IV se introduce un nou capitol, Capitolul IV¹ - Intervenția de urgență, cu următorul cuprins: ”Capitolul IV¹ - Intervenția de urgență Art. 35¹ - (1) Intervenția de urgență se realizează din perspectiva acordării serviciilor sociale prin intermediul unei echipe mobile formată din reprezentanți ai Serviciului Public de Asistență Socială, denumit în continuare SPAS. (2) Echipa mobilă are rol de verificare a semnalărilor, evaluare inițială și realizarea demersurilor necesare pentru depășirea riscului imediat, după caz: transport la unitatea sanitară cea mai apropiată în situațiile în care victima necesită îngrijiri medicale, sesizarea organelor de cercetare	Transpune prevederile Convenției de la Istanbul: - reglementează asigurarea protecției adecvate și imediate a victimelor (art. 50 alin. (1) din Convenție).

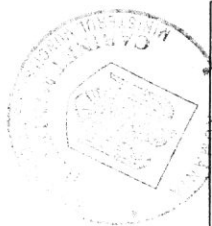
	penală, sesizarea organelor competente pentru emiterea unui ordin de protecție provizoriu, referire la Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului, denumită în continuare DGASPC, sau, după caz, la SPAS, în vederea găzduirii în centre rezidențiale adecvate nevoilor și aplicării managementului de caz pentru victime și agresori și altele. (3) Semnalarea situațiilor urgente de violență domestică care necesită sprijin din partea serviciilor sociale se realizează prin intermediul liniilor telefonice ale instituțiilor publice abilitate să intervină în cazurile de violență domestică, inclusiv a liniilor telefonice de urgență. (4) Personalul din cadrul SPAS/DGASPC realizează evaluarea gradului de risc din perspectiva acordării serviciilor sociale, pe baza unui instrument specific, care, împreună cu procedura pentru intervenția de urgență în cazurile de violență domestică, se aprobă prin Ordin emis de către Ministerul Muncii și Justiției Sociale în termen de 90 zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi. (5) Pentru verificarea semnalărilor privind violența domestică, reprezentanții SPAS au drept de acces, în condițiile legii, în sediile sau punctele de lucru ale persoanelor	- reglementează obligativitatea înființării echipelor intersectoriale cu rol de mecanism local de cooperare interinstituțională, precum și modul de funcționare a acestora (art. 18 din Convenție),
--	---	--

	juridice, precum și la domiciliul persoanelor fizice. (6) Managementul de caz se asigură de către compartimentul violență domestică din cadrul DGASPC. În scopul de a sigura accesul neîngrădit la găzduire în situațiile de urgență, precum și la restul serviciilor sociale existente pentru victimele violenței domestice precum și pentru agresori, DGASPC cooperează activ cu SPAS-urile și furnizorii privați de servicii sociale de pe raza teritorială a județului. Victimele pot fi găzduite în orice serviciu social cu această destinație, indiferent de domiciliul acestora, unde există un loc disponibil.	
ART. 36 Activitățile în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie se finanțează din următoarele surse: a) bugetul de stat; b) bugetele fondurilor provenite din credite externe contractate sau garantate de stat și ale căror rambursare, dobânzi și alte costuri se asigură din fonduri publice; c) bugetele fondurilor externe nerambursabile; d) bugetele locale ale județelor, respectiv ale sectoarelor municipiului București, precum și ale municipiilor, orașelor și comunelor; e) donații, sponsorizări și alte surse, în condițiile legii.	La articolul 36, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins: „d) bugetele locale ale județelor, respectiv ale sectoarelor municipiului București,	Se asigură responsabilizarea autorităților administrației publice locale cu privire la cunoașterea reală a fenomenului și alocarea unui buget adecvat necesităților beneficiarilor (Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale)

d) bugetele locale ale județelor, respectiv ale sectoarelor municipiului București, precum și ale municipiilor, orașelor și comunelor;	precum și ale municipiilor, orașelor și comunelor; autoritățile locale au responsabilitatea de a estima dimensiunea locală a situațiilor de violență domestică și a aloca un buget adecvat activităților din domeniu;”	
CAPITOLUL VI Sanțiuni	Titlul Capitolului VI se modifică și va avea următorul cuprins: “Capitolul VI - Contravenții și infracțiuni”	
ART. 40 (1) Constituie contravenții, dacă potrivit legii penale nu constituie infracțiuni, și se sancționează cu amendă între 1.000 lei și 5.000 lei următoarele fapte: a) refuzul primirii în adăpost ori refuzul de a acorda, la solicitarea motivată a asistentului social, îngrijire medicală gratuită celui aflat în suferință vizibilă, pentru înlăturarea consecințelor violențelor; b) schimbarea destinației adăpostului. (2) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă între 500 lei și 1.000 lei refuzul părăsirii adăpostului, indiferent de motiv, în momentul în care condițiile care au determinat internarea au dispărut. (3) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă între 500 lei și 1.000 lei încercarea persoanei care a comis acte de agresiune de a pătrunde în incinta adăpostului în care se află sau crede că se află victima.	La articolul 40, după alineatul (3), se introduc două noi alineate, alineatele (3 ¹) și (3 ²), cu următorul cuprins: ”(3 ¹) Constituie contravenții, dacă potrivit legii penale nu constituie infracțiuni, și se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 7.000 lei: “a) nerespectarea obligației de a lua măsurile specifice prevăzute de art. 13 alin. (1); b) nerespectarea obligației prevăzute de art.16 ¹ alin.(2).”	Reglementarea contravențiilor și a sancțiunilor corelative în ceea ce privește

(4) Contravențiile se constată și sancțiunile se aplică, conform legii, de către asistenții sociali, primar sau împuterniciții acestuia. (5) Contravențiilor le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.	(3²) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (3¹) se realizează de către inspectorii sociali, conform prevederilor legale	nerespectarea obligativității înființării echipelor intersectoriale și creării și funcționării serviciilor sociale necesare într-o distribuție geografică adecvată nevoilor identificate.
CAPITOLUL VII Dispoziții finale	În cuprinsul Capitolului VII – Dispoziții finale se introduce un nou articol, art. 40¹, cu următorul cuprins: „Art. 40¹. – Supravegherea respectării măsurilor de protecție dispuse potrivit art. 22⁴ alin. (1) și art. 23 alin. (1), cu ajutorul unui sistem electronic de supraveghere, se realizează în condiții stabilite prin lege.”	

ART. 41 Prezenta lege*) intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.	Articolul 41 se abrogă.	
	Art. II - Anexa referitoare la Cererea privind emiterea ordinului de protecție se completează, astfel: a) După punctul I - Date privind autoritatea sau organismul care formulează cererea, se introduce un nou punct, pct. I.1 cu următorul cuprins: "I.1 Date privind agresorul: Numele și prenumele: Adresa: Telefon: Fax: E-mail:" b) La punctul II - Asistența juridică, câmpul al doilea, se înlocuiește cu următorul cuprins: „Doresc/NU doresc acordarea de asistență juridică prin avocat desemnat din oficiu.” c) La punctul VI - Descrierea faptelor pentru care se solicită emiterea ordinului de protecție, se introduce o nouă cifră, cifra 8 cu următorul conținut cuprins: ”Ați beneficiat anterior de o hotărâre judecătorească privind emiterea unui ordin de protecție? DA*/NU”.	

	*Notă: Dacă la pct. 8 răspunsul a fost DA, menționați hotărârile judecătorești privind emiterea ordinului de protecție și precizați, după caz, numărul hotărârilor și durata valabilității ordinului de protecție, după cum urmează: ”1. hotărârea judecătorească nr. _____ din data de _____ emisă de către _____ (instanța care a pronunțat hotărârea judecătorească) cu valabilitate _____ (durata de valabilitate a ordinului de protecție). Ordinul de protecție emis a fost respectat DA/NU”	
	Art. III -În cuprinsul actelor normative în vigoare, sintagma "violență în familie" se înlocuiește cu sintagma "violență domestică",cu excepția Codului penal.”	
	Art. IV - Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 24 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.	